

մի բրջեր, փուճ տեղը լճին ականակիտ ալեացը
հետ զանիկայ մի խառներ : Բոյսերը զովացընելու

եւ աղբիւրակներուն ջուր հասցընելու համար
Աստուած երկնային զուտ ջուրերը պատրաստած

G. STAAL. INV.

LAVIEILLE. SC.

ՊԱՏԱՆԵԿՈՒԹԻՒՆ

Է : Մարդու աչքին վազած ցօղը լեղի է ու աղի ,
մեր մրկալից կիրքերուն դառնութեամբը տոգո-

րուած է, եւ անոնց սաստիկ կրակը՝ կրճանդար-
տեցընէ : Պետք է սովրիլ կիրքերդ սանձել՝ քանի

որ անոնք արտեւանունքդ չեն ցամքեցուցած ու սիրտդ տակնոււրայ չեն ըրած : Բնութիւնը անոր համար մեզի կիրք տուեր է որ անոնցմով մեր ազատութեան փառքը աւելցընենք : Անոնք մէյմէկ գորաւոր խրաններ են որ կամքերնիս կատարելու կը դրդեն զմեզ . որ քեպետ եւ վտանգաւոր՝ բայց միանգամայն եւ փառաւոր գործողութիւն է : Միքէ դուն ալ չնս գգար սրտիդ մէջ այն կիրքերը . անոնք են ահա որ քեզ կը փութացընեն առաջ երթալու :

« Ելիր, ո՞վ պատանի, քաջութեամբ ձեռք տոնորէն ճամբորդութեանդ գաւազանը, ելիր մէկտեղ ելլենք ճամբայ : Ընկերութիւնդ միտքս պիտի բերէ այն անուշ տրտմութիւնները որով պատանեաց հոգին կը մաքրուի կը գտուի . քերեսս օգտակար ըլլայ քեզի գիտնալը քէ ինչ կերպով կարելի է անոնց յաղթել, եւ անոնց տեղը ինչ աշխատանք պետք է ընել : Պատանիները քանի որ իրենք իրենց վրայ անպտուղ կարողութիւններ կը տեսնեն՝ սրտերնին կը կոտորի . քանի որ կը տեսնեն քէ իրենք զիրենք ինչպէս որ պետք է կը ձանձնան ու չեն կրնար ուզածնուն պէս վայելք ընել՝ կը նեղասրտին : Անոր ետեւէն ալ ուրիշ տառապանքներ կուգան : Բանի գործի հետ ըլլալ սկսելուն պէս՝ փուռ ու մուռ զբաղմունքով ժամանակ կը կորսնցընեն՝ առանց հոգինին զբաղեցնելու, եւ դարձեալ կը նեղասրտին որ այնչափ աշխատելու ու քիչ առաջ երթալու է : Աշխարհիս վրայ մարդուս սիրտը ոչ երբեք գոհ կըլլայ . բան մը չկայ որ անոր բաղձանքները լեցընէ : Այն գործունէութիւնն անգամ որ դուն հիմայ այնչափ կուգես ունենալ, եւ շատ դիւրութեամբ ալ կրնաս ձեռք ձգել, դարձեալ բաւական չէ քու բաղձանքներդ կատարելու : Անոր այնչափ քեզի ախորժելի երեւնալուն պատճառն այս է որ պատկեր է այն անսահման եւ անարատ գործունէութեան որ հոգիդ ի հանդերձեալն միայն պիտի ունենայ :

« Ելիր, ո՞վ պատանի, ելիր երբանք որ հոն վերը հասնինք . այն սեպացեալ լեռնէն ճանկոտելով վեր ելլանք, եւ վեր ելլելէն չձանձրանանք : Իրարու ցուցընենք անդադար այն նպատակն որ անդադար աչքերնէս կը ծածկուի : Ճամբուն ամէն մէկ դարձուածքին կը գոչէ տառապեալ հոգին . Տէր Աստուած, ճամբուն ծայրը հոս չէ՞ արդեօք :

Անաստուած մարդը, որ մահը իր անարգ գուարձութիւններուն վերջ տուող բան մը կարծելով անկէց կը սոսկայ, ճամբուն ամէն մէկ դարձուածքին կաղաղակէ դողալով . Ո՞վ չքութիւն, միքէ հոս պիտի կլլես դու իմ բոլոր հարստութիւններս ու հեշտութիւններս : Բայց աստուածային նախախնամութիւնը՝ ո՞մանց յոյսը ի դերեւ կը հանէ եւ այլոց երկիւղը կը ծաղրէ, եւ կը կանչէ ամենուն . Առանջ գնացէք, քայեցէք, եւ աշխարհիս աղէկութիւններուն ու գեշութիւններուն ծանրութեանը համբերեցէք, մինչեւ այն օրն որ ես ամենուդ ճշմարիտ բարիք եւ ճշմարիտ չարիք բաժնեմ . այն աւուր սպասելով պիտի ապրիք, եւ այն յուսոյ ակնկալութեամբ պիտի աշխատիք :

« Ելիր, ո՞վ պատանի, մտիկ ըրէ ինչ կը կանչեն ազգք եւ ազինք միանգամայն, եւ նոյն իսկ կոյր բնութիւնը իր բոլոր զօրութեամբը : Արեւմտաքին ցուրտ երկնքին տակ՝ մարդիկ երեք հազար տարիէ ի վեր է որ կը խրախուսեն մէկգմէկ այս դժուար ու գառ ի վեր ճամբէն վեր ելլելու, քեպետ եւ գազարը հասնելու ատենը դեռ շատ հեռու է մեզմէ : Քանի քանի դարեր են որ Արարչին տիեզերաց կամօքը՝ աշխարհիս ստեղծագործութեամբը աշխատութեան մեծ օրէնքը կը կատարուի . օրէնք մը որ ամենայն արարածոց վրայ անհրաժեշտ կերպով դրուած է : Մեր հայրերը աշխարհս բնդացուցին, շնչասպառ ու պառակտեալ ձգեցին զայն մեզի, բայց իրենց քաջութեան փառաւոր նշանները ամէն բանի վրայ բողբոջին : Սովորեցուցին մեզի քէ ժողովրդոց կամքը ու տարերաց զօրութիւնը ինչպէս նուաճելու է . մարդկային ազգիս ու տիեզերաց վրայ իրենց արիական առաքինութեան եւ անխոնջ հանձարոյն կնիքը կոխեցին, սարսափած մարդկանց առաջը բարերադրութեան ճամբան բացին : Անոնց դիւցազնական աշխատանքով շտկած ճամբան մենք մեր բոլորութեամբը անպատիւ չընենք . համարձակ քայլենք առաջ երթանք դեպ ի յայն նպատակն որ իրենք ցուցուցին մեզի, եւ հազիւ քէ կը ցան հեռուանց նշմարել : »

Թարգմանեաց ի գաղղիականէ

ՄԻՆԱՍ Ն. ՄԻՍՍԵԵԱՆ

Աշակերտ Արեւ. Բագ. Վարժարանին :